

Odvolaie podané 2. marca 2007: Erste Bank der österreichischen Sparkassen AG proti rozsudku Súdu prvého stupňa (druhá komora) zo 14. decembra 2006 v spojených veciach T-259/02 až T-264/02 a T-271/02, Raiffeisen Zentralbank Österreich AG a i./Komisia Európskych spoločstiev vo veci T-264/02

(Vec C-125/07 P)

(2007/C 117/10)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolaie: Erste Bank der österreichischen Sparkassen AG
(v zastúpení: F. Montag, advokát)

Ďalší účastník konania: Komisia Európskych spoločstiev

Návrhy odvolateľa

- čiastočne zrušiť rozsudok Súdu prvého stupňa Európskych spoločstiev (druhá komora) zo 14. decembra 2006, spojené veci T-259/02 až T-264/02 a T-271/02 ⁽¹⁾ v rozsahu, v akom vo veci T-260/02 zamietol žalobu smerujúcu proti rozhodnutiu žalovanej K(2002) 2091, konečné znenie, z 11. júna 2002 v konaní podľa článku 81 zmluvy ES, a vyhlásiť vyššie uvedené rozhodnutie žalovanej za neplatné v rozsahu, v akom stanovuje voči žalobcovi pokutu,
- subsidiárne, primerane znížiť pokutu uloženú žalobcovi v článku 3 rozhodnutia žalovanej K(2002) 2091, konečné znenie, z 11. júna 2002 v konaní podľa článku 81 zmluvy ES,
- subsidiárne, v ďalšom rade, zrušiť rozsudok Súdu prvého stupňa označený v bode 1 a vrátiť vec Súdu prvého stupňa na ďalšie konanie,
- v každom prípade zaviazat žalovanú na náhradu trov celého konania.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Namieta sa, že napadnutý rozsudok porušil rozsah práva byť vypočutý. Žalobcu totiž Komisia nevypočula riadne v súvislosti s predpokladaným pripísaním trhových podielov rakúskeho sektora sporiteľní. Súd prvého stupňa vo svojom rozsudku prijal v rozpore s právom záver, podľa ktorého to, že žalovaná v oznámení o výhradách označila žalobcu ako vrcholnú inštitúciu sektora sporiteľní postačuje k ochrane práv žalobcu na obhajobu. Žalovaná mala žalobcu odkázat aj na závery, ktoré mienila vyvodiť z tejto skutočnosti.

2. V hmotnoprávnej rovine sa namieta, že Súdny dvor neuznal, že rozhodnutie žalovanej:

a) porušilo článok 15 ods. 2 nariadenia č. 17/1962, keďže žalobcovi bolo pripísané správanie GiroCredit počas obdobia od prevzatia žalobcom. Správanie GiroCredit počas tohto obdobia malo byť pripísané koncernu Bank Austria, keďže i) tento kontroloval GiroCredit a ovplyvňoval jeho účasť v klube Lombard; ii) prostredníctvom ďalšej spoločnosti patriacej do koncernu sa zúčastnil rozhovorov klubu Lombard; a iii) v čase prijatia rozhodnutia ešte právne existoval;

b) porušilo článok 15 ods. 2 nariadenia č. 17/1962, keďže žalobcovi boli počas obdobia porušenia (1995-jún 1998) pripísané trhové podiely právne a hospodársky nezávislých sporiteľní. Chýba už právny základ preto, aby bol sektor sporiteľní pripísaný žalobcovi. Z toho dôvodu neboli splnené ani predpoklady pre právny základ, ktorý uvádzal Súd prvého stupňa a žalovaná;

c) porušilo článok 81 ES, keďže pripísanie trhového podielu sektoru sporiteľní žalobcovi predstavovalo v konečnom dôsledku pripísanie správania právne a hospodársky nezávislých sporiteľní bez toho, že by boli splnené prísnejšie požiadavky platné pre pripísanie cudzieho správania;

d) porušilo článok 15 ods. 2 nariadenia č. 17/1962, keďže z dôvodu protiprávneho prirátania GiroCredit a sektoru sporiteľní k žalobcovi nemohla byť uložená pokuta, alebo v každom prípade bola určená príliš vysoko;

e) porušilo článok 15 ods. 2 nariadenia č. 17/1962 aj v prípade, keby prirátanie GiroCredit a sektoru sporiteľní k žalobcovi bolo bývalo v súlade s právom, quod non, keďže v každom prípade bolo prirátanie celého sektoru sporiteľní k žalobcovi protiprávne, keďže voči Bank Austria a Erste österreichische Sparkasse – Bank AG bola určená osobitná pokuta, takže ich trhové podiely sa už nemohli ešte raz a tým pádom dvojnásobne zohľadniť v rámci určenia pokuty voči žalobcovi;

f) porušilo článok 81 ES, keďže okružle stoly klubu Lombard nemali za následok žiadne „citeľné“ ovplyvnenie medzištátneho obchodu, takže článok 81 ods. 1 ES v prejednávanej veci vôbec nebolo možné uplatniť.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 331, s. 29.